Lietas arhīva Nr. A42-01287-19/6
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0620.A420128719.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2019.gada 20.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ pieteikumā par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2018.gada 24.oktobra lēmuma Nr.DA-18-1470-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas būvvaldes (turpmāk – būvvalde) 2018.gada 28.augusta atzinumu Nr.BV-18-2370-atz par būves pārbaudi, 2018.gada 30.augusta atzinumiem Nr.BV-18-2397-atz, BV-18-2398-atz un BV-18-2401-atz par būves pārbaudi (turpmāk – Atzinumi) (*lietas 65.-69.,72.-86.lapa*) pieteicējiem /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ pārsūdzētajā daļā uzdots nekavējoties pārtraukt dzīvojamās mājas /adrese/ (turpmāk – Dzīvojamā māja) ekspluatāciju līdz Dzīvojamās mājas detalizētas tehniskās izpētes atzinuma saņemšanai un izskatīšanai būvvaldē vai Dzīvojamās mājas bīstamības novēršanai.

Izskatot pieteicēju apstrīdēšanas iesniegumu, ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta (turpmāk – departaments vai atbildētājs) 2018.gada 24.oktobra lēmumu Nr.DA-18-1470-ap (turpmāk – Lēmums) (*lietas 6.-10.lapa*) nolemts atstāt negrozītus Atzinumus.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēji lūdz atcelt Lēmumu, norādot, ka sertificēta būvinženiera, inženierzinātņu doktora Jura Birša 2018.gada 31.oktobrī sastādītajā būves apsekošanas atzinumā ir norādīts, ka Dzīvojamās mājas ārsienu plaisājums un kāpņu telpas kāpņu elementu plīsumi īslaicīgā termiņā (0,5-1,0 gadi) nav konstruktīvi bīstami un nevar izraisīt pēkšņu ēkas avārijas situāciju, kas pierāda, ka Dzīvojamās ēkas tehniskais stāvoklis ir tāds, kas pieļauj visas Dzīvojamās ēkas ekspluatāciju, proti, Dzīvojamā ēka nav bīstama, un pastāv iespēja turpināt to ekspluatēt, veicot sertificēta speciālista atzinumā minētos pasākumus.

Lēmums nekalpo tiesiskam mērķim, bet būtiski un nepamatoti pasliktina pieteicēju stāvokli, ņemot vērā, ka detalizētas tehniskās izpētes atzinums pašreiz ir saņemts, un tajā netiek konstatēta būves ekspluatācijas bīstamība.

Pārsūdzētajā aktā netika vērtēts, ka pieteicējiem nav citas dzīvesvietas, kurā būtu iespējams uzturēties līdz laikam, kamēr tiks pabeigtas visas nepieciešamas darbības, kuras sekos pēc ēkas tehniskās apsekošanas pabeigšanas un turpmāka lēmuma pieņemšanai.

No iestādes puses nekas netika izdarīts, lai uzklausītu pieteicēju viedokli. Būvvaldes atzinumā uzliktie ierobežojumi nav attaisnojami ar ievērojamu sabiedrības ieguvumu, tie pārkāpj pieteicēju pamattiesības uz mājokli un tā neaizskaramību, un ir pretrunā ar Civillikuma 927.pantu. Pārsūdzētais administratīvais akts nesatur pamatojumu un norādi uz kādu sabiedrības labumu.

Iestādes bezdarbība noveda pie tā, ka netika nodrošināts, lai pieteicējiem piederošā Dzīvojamā ēka netiek pakļauta pastiprinātām vibrācijām. Lai novērstu pieteicējiem piederoša īpašuma bojāšanu, nepieciešams nevis pārtraukt mājas ekspluatāciju, bet veikt speciālista 31.oktobra atzinumā minētos pasākumus un laicīgi apturēt būvdarbu veikšanu blakus esošajā būvobjektā /adrese A/, kas no Būvvaldes puses netika izdarīts.

[3] 2019.gada 4.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums (*lietas 93.-95.lapa*), kurā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, pieteikums tiek uzskatīts par nepamatotu un noraidāmu.

Apstāklis par to, vai pieteicējiem ir vai nav citas dzīves vietas, nav vērtējams, jo no Būvniecības likuma 21.panta septītās daļas 3.punkta neizriet, ka priekšnosacījums ekspluatācijas aizliegšanai ir citas dzīvesvietas esamība vai nodrošināšana.

Vēršoties departamentā ar Atzinumu apstrīdēšanas iesniegumu, pieteicēji bija snieguši savu viedokli un argumentus, līdz ar to ar apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanu un Lēmuma pieņemšanu uzklausīšanas pienākums administratīvā procesa ietvaros ir izpildīts.

Atbildētājs nesaskata Satversmes 96.panta pārkāpumu, jo būvvalde ir uzlikusi par pienākumu pieteicējiem pārtraukt Dzīvojamās mājas ekspluatāciju, pamatojoties uz Būvniecības likuma 21.panta septītās daļas 3.punktu, un minētais likums ir pieņemts pienācīgā kārtā. Tāpat no pieteikuma vai pieteicēju apstrīdēšanas iesnieguma neizriet, ka Būvniecības likumā noteiktajam ierobežojumam nebūtu leģitīms mērķis vai tas nebūtu samērīgs, kā arī pieteikumā nav norādīts, kā tieši izpaužas Satversmes 96.panta pārkāpums. Atbildētāja ieskatā, pieteicēju un citu personu tiesības uz dzīvību un veselību prevalē pār tiesībām Dzīvojamo māju ekspluatēt. Būvniecības likuma 21.panta septītā daļa ne vien kalpo leģitīmam mērķim, bet arī ir samērīga, ņemot vērā potenciālo bīstamību un potenciāli aizskaramās personu tiesības.

Ja tiek konstatēta būves bīstamība, vai būvvaldei rodas pamatotas bažas par iespējamo būves bīstamību, būvvaldei nav citas iespējas kā vienīgi pieņemt lēmumu par aizliegumu būvi ekspluatēt līdz bīstamības novēršanai vai līdz brīdim, kad būvvaldē tiek iesniegti pierādījumi, ka būve nav bīstama ekspluatācijai, līdz ar to būvvaldei bija jāizdod obligātais administratīvais akts, nevis jāvērtē lietderības apsvērumi.

Pieteicēju norādītais tehniskais atzinums tika sastādīts pēc Lēmuma pieņemšanas. Vēlāk izstrādāts Dzīvojamās mājas tehniskās apsekošanas atzinums nevar būt par pamatu Atzinumu atzīšanai par prettiesiskiem, ja vien no Dzīvojamās mājas tehniskās apsekošanas atzinuma acīmredzami jeb

nepārprotami neizriet, ka Dzīvojamās mājas vizuālais un tehniskais stāvoklis nevarēja radīt nekādas bažas par tās bīstamību. No būvvaldē iesniegtā Dzīvojamajās mājas tehniskās apsekošanas atzinuma šāds secinājums neizriet.

No Dzīvojamās mājas tehniskās apsekošanas atzinuma neizriet tūlītēja Dzīvojamās mājas bīstamība, tomēr eksperts ir norādījis uz darbībām, kas pieteicējiem ir jāveic sešu mēnešu laikā, lai Dzīvojamās mājas ekspluatācija būtu pieļaujama, citādi konstrukciju deformācija turpināsies straujāk, plaisu sistēma progresēs, un mūris tiks sagrauts.

[4] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai un ceturtajai daļai lieta tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu atstāti negrozīti Atzinumi daļā, ar kuru uzdots nekavējoties pārtraukt Dzīvojamās mājas ekspluatāciju līdz Dzīvojamās mājas detalizētas tehniskās izpētes atzinuma saņemšanai un izskatīšanai būvvaldē vai Dzīvojamās mājas bīstamības novēršanai, kam pieteicēji nepiekrīt.

Līdz ar to tiesai izskatāmais prasījums ir par Lēmuma kā nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu.

Pārbaudot atbildētāja kompetenci un procesuālo kārtību Lēmuma pieņemšanā, tiesa to atzīst par ievērotu. Būvniecības likuma 7.panta septītās daļas 3.punkts noteic, ka "būvju ekspluatācijas uzraudzības ietvaros, ņemot vērā atzinumā konstatēto, būvvalde vai birojs atbilstoši to kompetencei var pieņemt šādus lēmumus: [..] 3) ja konstatēta būves bīstamība, — aizliegt tās ekspluatāciju līdz bīstamības novēršanai". Tāpat arī Ministru kabineta 2014.gada 19.augusta noteikumu Nr.500 "Vispārīgie būvnoteikumi" 145.3.punkts noteic "būvju ekspluatācijas uzraudzības ietvaros, ņemot vērā atzinumā konstatēto, būvvalde vai birojs atbilstoši kompetencei var pieņemt šādus lēmumus: [..] 145.3. ja konstatēta būves bīstamība, – aizliegt tās ekspluatāciju līdz bīstamības novēršanai". No Lēmuma rezolutīvās daļas izriet, ka saturiski tas atbilst tiesību normā noteiktajam, ka ekspluatācija var tikt aizliegta, konstatējot būves bīstamību, un līdz ar to atbildētājs ir pieņēmis lēmumu, kas ietilpst tā kompetencē.

Augstāka iestāde ir izskatījusi administratīvo lietu, vispusīgi pārbaudot un noskaidrojot lietas apstākļus, kā arī pieprasot ziņas no citām iestādēm *(lietas 115.-116.lapa),* kas pārbaudītas un izvērtētas, tostarp, atbilde no Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta *(lietas 117.lapa)*, kā arī no Rīgas pašvaldības policijas *(lietas 118.lapa)*. Atbildētājs ir pareizi identificējis administratīvā akta adresātus – Dzīvojamās mājas īpašniekus, par ko liecina tas, ka pieteicēju tiesības uz nekustamo īpašumu nostiprinātas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/*(lietas 48.-52.lapa, 109.-113.lapa)*, kā arī rīkojies publisko tiesību jomā. Pieteicēji iebilst, ka nav tikuši uzklausīti, taču šo argumentu tiesa izvērtēs kopsakarā ar Lēmuma satura pārbaudi.

Pieteicēju iebildumi pamatā saistās ar to, ka nav pietiekami izvērtēta nepieciešamība aizlieguma noteikšanai, aizskarot pieteicēju īpašuma tiesības un nenodrošinot atbilstošus risinājumus. Tā kā pārbaudāms iestādes izdots administratīvais akts, tad tiesa pārbauda to pamatojumu, kādu Lēmumā ietvēris atbildētājs.

[6] Būvniecības likuma 7.panta ceturtā daļa noteic, ka "būves īpašnieks nodrošina būves un tās elementu uzturēšanu ekspluatācijas laikā, lai tā atbilstu šā likuma 9. pantā būvei noteiktajām būtiskām prasībām". Tā kā pieteicēji ir īpašnieki Dzīvojamajā mājā, tad pamatoti Atzinumos šis pienākums ir saistīts ar šīm personām.

Būvniecības likuma 9.pants savukārt izvirza būtiskās prasības būvēm, nosakot, ka "būve projektējama, būvējama un ekspluatējama atbilstoši tās lietošanas veidam, turklāt tā, lai nodrošinātu tās atbilstību šādām būtiskām prasībām: 1) mehāniskā stiprība un stabilitāte; 2) ugunsdrošība; 3) vides aizsardzība un higiēna, tai skaitā nekaitīgums; 4) lietošanas drošība un vides pieejamība; 5) akustika (aizsardzība pret trokšņiem); 6) energoefektivitāte; 7) ilgtspējīga dabas resursu izmantošana." Kā redzams no normas satura, tā vienlīdz attiecināma arī uz būvju ekspluatāciju.

Lietā esošais iesniegums norāda, ka 2018.gada 27.augustā pieteicēji vērsās būvvaldē ar lūgumu apsekot nekustamo īpašumu /adrese/ un apturēt būvniecību /adrese A/ *(lietas 97.lapa),* raizējoties par savas Dzīvojamās mājas ekspluatāciju un drošību, jo iesniegumā norādīts, ka notiek strauja sienu un durvju deformācija un bojājumu apjoms palielinās.

Dzīvojamās mājas apsekošana tika veikta steidzamības kārtībā, sastādot Atzinumus. Turklāt no pašvaldības policijas materiāliem redzams, ka arī dienestu izsaukums bijis 27.augustā *(lietas 125.lapa)*. Kā noteic Latvijas būvnormatīva LBN 405-15 "Būvju tehniskā apsekošana" 2.punkts, "apsekošanas mērķis ir noteikt būves atbilstību Būvniecības likuma 9.pantā minētajām būves būtiskajām prasībām". Arī minētās normas kopsakarā ir rodams pamatojums atbildētāja darbībām, lai izvērtētu Dzīvojamās mājas ekspluatācijas drošumu. Par minēto pieteicēji arī neiebilst, bet iebilst pret to, ka konstatētajos apstākļos ticis noteikts aizliegums.

[7] Būvvaldes 2018.gada 28.augusta atzinumā Nr.BV-18-2370-atz par būves pārbaudi Dzīvojamās mājas ārpusē konstatēts, ka pie kāpņu telpas izvirzījuma divu stāvu augstumā fasādes siltinājumā divos stūros novērojamas plaisas, aptuveni 1 cm platumā; no Zasulauka ielas puses fasādes horizontālajā dekoratīvajā izvirzījumā novērojamas ieliekšanās pazīmes, kas varētu liecināt par dzīvojamās mājas pamatu sēšanos; novērojamas plaisas fasādes apdarē, atsevišķām plaisām veikta apmetuma apdare; atsevišķās dzegas daļās novērojamas plaisas un betona apmetuma izdrupumi, bet iekšpusē konstatēts, ka kāpņu telpā betona pakāpienu pirmajā laidā novērojamas plaisas ar ievērojumu atvērumu un deformācijas pazīmes; kāpņu telpas nesošajās sienās un ārsienā vairākās vietās novērojamas plaisas ar ievērojumu atvērumu, atsevišķās vietās apm. 1 cm platumā, kā arī dzīvojamās mājas dzīvokļu ārdurvīm un logiem novērojamas deformācijas sēšanās pazīmes; pirmā stāva dzīvokļos nesošajās sienās novērojamas plaisas ar ievērojamu atvērumu sienās, virs durvju ailēm, pie dūmkanāliem un griestu apdares konstrukcijās; otrā stāva dzīvokļos nesošajās sienās novērojamas plaisas ar ievērojamu atvērumu sienās, virs durvju ailēm un griestu apdares konstrukcijās, kā arī novērojamas starpstāvu pārseguma sēšanās pazīmes *(lietas 65.-69.lapa).*

Minētais konstatēts arī 2018.gada 30.augusta atzinumā Nr.BV-18-2397-atz *(lietas 82.-86.lapa),* BV-18-2398-atz *(lietas 72.-76.lapa)* un BV-18-2401-atz *(lietas 77.-81.lapa)* par būves pārbaudi, kas sastādīti pieteicējiem.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa šos konstatējumus atzīst par pierādītiem, jo lietā esošās fotofiksācijas to apstiprina, kā arī Atzinumu sastādīšanu veikušas personas ar speciālām zināšanām nozarē, proti, būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas priekšnieka vietnieks Mārtiņš Sniķers ir tiesīgs veikt šādus kontroles pasākumus kopš 2012.gada 8.augusta, par ko liecina ieraksts Būvinspektoru reģistrā *(sk. https://bis.gov.lv/bisp/lv/building_inspectors/529).* Attiecībā uz Herbertu Bēmu norādāms, ka patstāvīgas tiesības iegūtas pēc Atzinumu sagatavošanas *(sk. https://bis.gov.lv/bisp/lv/building_inspectors/662)*, tomēr tajā laikā persona ir bijusi būvinspektora palīgs un no tiesību normām neizriet, ka Atzinuma sastādīšanā un norādījumu došanā jābūt vairākām personām, līdz ar to ir saprotams, ka palīgs ir piedalījies Atzinumu gatavošanā, līdz ar ko to arī parakstījis, un tas Atzinuma saturu neietekmē.

Tāpat Atzinumā ietvertos konstatējumus apstiprina arī Rīgas pašvaldības policijas veiktā filmēšana *(lietas 127.lapa)*, kuras ietvaros ir fiksēta gan Dzīvojamās mājas ārpuse *(sk. piemēram, fails 154565.mp4*), kur fiksēta plaisa starp sienu un kāpņu posmu), gan ārpuse vairākos failos *(sk., piemēram, fails 154542.mp4).* Tāpat ir fiksēti iedzīvotāju paskaidrojumi un veikti mērījumi *(sk., piemēram, fails 161726.mp4),* kā arī fiksēta

būvinspektora pārbaude *(sk., piemēram, fails 154116.mp4)*, kuras ietvaros otrais stāvs tiek apsekots, iekļūstot ēkā pa otrā stāva logu drošības apsvērumu dēļ, kā arī iedzīvotāji vairākkārt norāda, ka durvis un logus grūti atvērt.

Tātad tiesas vērtējumā atbildētājs ir ieguvis un nostiprinājis ziņas par Dzīvojamās mājas stāvokli, kuru atzinis par tādu, kas nepieļauj ekspluatāciju, proti, Atzinuma 1.punktā uzdots kopīpašniekiem nekavējoties pārtraukt dzīvojamās mājas ekspluatāciju līdz dzīvojamās mājas detalizētas tehniskās izpētes atzinuma saņemšanai un izskatīšanai būvvaldē vai dzīvojamās mājas bīstamības novēršanai.

Vērtējot Lēmuma saturu, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja atrasto skaidrojumu jēdzienam "bīstamība", jo, lai arī minētajam nav rodama tieša atbilde speciālajās (būvniecības) tiesību normās, vispārīgā šī jēdziena izpratne kopsakarā ar būvinspektora profesionālajām zināšanām ļauj piepildīt jēdzienu ar noteiktu saturu, kā to pieprasa Būvniecības likuma 7.panta septītās daļas 3.punkts.

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus, tiesa atzīst, ka konkrētajā situācijā būves bīstamība tika konstatēta pietiekamā apjomā, lai sastādītu Atzinumu un pieņemtu Lēmumu.

[8] Tiesas vērtējumā pilnībā pamatota ir arī Atzinuma nekavējoša sagatavošana un nekavējošs aizliegums Dzīvojamās mājas ekspluatācijai, jo tiesa pauž viedokli, ka šādā situācijā tiesību norma neprasa, lai bīstamība būtu apstiprināta ar tādiem pierādījumiem kā ekspertu izpēte, ekspertīzes atzinums vai tamlīdzīgi. Tās ieskatā ir pietiekami ar pastāvoša sabiedrības locekļu veselības un dzīvības apdraudējuma iespējamību.

Tiesa norāda, ka situācijā, kad mājas vertikālajās sienās un iekšpusē parādās redzamas plaisas, ka paši mājas iedzīvotāji vairākkārt pauž atbraukušajiem dienestiem *(sk. video ierakstus),* ka nav iespējams atvērt durvis dzīvokļos un logus, primāri ir nosakāms aizliegums Dzīvojamās mājas ekspluatācijai, kas no dienestu puses arī ir ticis darīts, norobežojot piekļuvi, uzturoties teritorijā un komunicējot ar iedzīvotājiem. Savukārt būvinspektora Atzinums tapis jau no profesionāļa viedokļa, visus konstatējumus iekļaujot dokumentā un izdarot secinājumu, ka šajā situācijā ekspluatācija ir pārtraucama. Izvērtējot Lēmumu argumentāciju, minētais atzīstams par atbilstošu un samērīgu risinājumu konkrētajā situācijā. Turklāt arī tajā gadījumā, ja Atzinuma sastādīšanas brīdī iedzīvotāji katrs individuāli tiktu uzklausīts, minētais nevarētu ietekmēt lietas rezultātu, ja no profesionālā viedokļa būvinspektoram Dzīvojamās mājas ekspluatācija neatbilstu drošības prasībām.

Tiesa attiecībā uz minēto nekonstatē procesuālos pārkāpumus, jo minētais atbilst arī Administratīvā procesa likuma 62.panta otrās daļas 1.punktam Atzinuma sastādīšanā. Savukārt Lēmuma pieņemšanā pieteicēju apstrīdēšanas iesniegums vienlaikus satur arī personu paskaidrojumus un apsvērumus par situāciju. Tiesas vērtējumā nav konstatējams procesuālais pārkāpums, kas būtu novedis pie kļūdaina lietas rezultāta.

Pieteicēji norāda, ka ar šādu Lēmumu ir aizskartas viņu īpašuma tiesības, kas ietvertas Civillikuma 927.pantā, proti, "īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību". Minētais ir pamatoti, jo īpašuma tiesības kā personas tiesības ir ietvertas arī Latvijas Republikas Satversmes 105.pantā, kas noteic, ka "Ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Īpašuma piespiedu atsavināšana sabiedrības vajadzībām pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos uz atsevišķa likuma pamata pret taisnīgu atlīdzību." Tātad īpašuma tiesību ierobežošana uz likuma pamata ir iespējama, kas šajā lietā ir darīts, pamatojoties uz Būvniecības likuma 7.panta septītās daļas 3.punktu un 9.pantu, ko tiesa jau izvērtēja un atzina par pamatoti piemērotiem. Tāpat tās ieskatā pierādīta ir arī bīstamība attiecīgajā Atzinuma sastādīšanā, kas bija pamats Dzīvojamās mājas ekspluatācijas pārtraukšanai, ko tiesa atzīst par pareizu, primāri nodrošinot sabiedrības locekļu, tostarp, pieteicēju dzīvību un veselību, kas varēja būt apdraudēta, turpinot ekspluatēt Dzīvojamo māju.

Savukārt pieteicēju iebildumi par to, ka viņiem nav citas dzīves vietas, nav pamatoti, jo nevar atsvērt tās sabiedrības intereses, kuru dēļ Lēmums pieņemts. Turklāt jautājumi par sociālo palīdzību, lai arī ir Rīgas pilsētas pašvaldības kompetencē, ir risināmi patstāvīgi (neatkarīgi) no būvniecības jautājumiem un tos nevar ietekmēt būvniecības prasību izpilde. Kā liecina lietā esošais video ieraksts, tad izmitināšanas jautājumus arī ir skaidrojusi Rīgas pilsētas pašvaldības policija *(sk. lietas 127.lapa, piemēram, fails 154116.mp4, fails 161726.mp4, fails 154542.mp4).*

Attiecībā uz argumentiem, ka pieteicēji uzskata, ka vispirms bija jāpārtrauc būvniecība blakus zemes gabalā, tiesa norāda, ka šāds prasījums bija patstāvīgi virzāms iestādē, bet attiecībā uz izlemjamo jautājumu nozīmīgumu, par pareizu atzīstama rīcība, vispirms neļaujot personām tuvoties bīstamam objektam, bet pēc tam rodot risinājumu tālākajam, tostarp, arī jautājumā par būvdarbu apturēšanu blakus zemes gabalā.

[9] Pieteicēji atsaukušies arī uz atzinumu, ko sastādījis Juris Biršs, kā pierādījumu, ka ekspluatācijas pārtraukšanai nebija pamata.

Vispirms norādāms, ka brīdī, kad Lēmumu pieņēma atbildētājs, šāds atzinums nebija tapis. Turklāt Būves apsekojuma atzinumā, ko sastādījis J.Biršs, ir norādīts, ka "dzīvojamās mājas /adrese/ ārsienu plaisājums un kāpņu telpas kāpņu elementu plīsumi īslaicīgā termiņā (0,5 – 1,0 gadi) nav konstruktīvi bīstama un nevar izraisīt pēkšņu ēkas avārijas situāciju, turpretim, ja kāpņu telpas norobežojošās konstrukcijas netiks atbalstītas ar telpisku metāla konstrukciju 6 mēnešu laikā, sākot no 08.2018., konstrukciju deformācijas turpināsies straujāk, plaisu sistēma progresēs un mūris tiks sagrauts" *(lietas 11.-19.lapa)*. Faktiski arī pieteicēju pieaicināts būvspeciālists ir norādījis, ka Dzīvojamā māja ir bīstama ekspluatācijai, lai arī tā nav konstruktīvi bīstama un nevar notikt pēkšņa ēkas sabrukšana, tai ir nepieciešami darbi konstrukciju pastiprināšanai.

Minētais tiesas ieskatā neatspēko Atzinumā norādīto, ka ekspluatācija pārtraucama līdz Dzīvojamās mājas detalizētas tehniskās izpētes atzinuma saņemšanai un izskatīšanai būvvaldē vai dzīvojamās mājas bīstamības novēršanai, proti, līdz brīdim, kad būs skaidrs, ka māja nevar sabrukt, vai līdz brīdim, kamēr potenciāli bīstamā situācija tiek novērsta. Mājas padziļināta izpēte Atzinuma sastādīšanas brīdī netika veikta, jo būvinspektoram nav šādu ekspertīzes tiesību, kā arī pasākumi bīstamības novēršanai nebija veikti. Tāpēc arī šie argumenti noraidāmi kā nepamatoti.

Turklāt, kā tiesa jau norādīja, tad Lēmuma pieņemšanā šāds atzinums nebija zināms, līdz ar to pieteicējiem patstāvīgi jārisina jautājums par tālāko, kas arī ticis darīts, 2018.gada 14.decembrī pieteicēji lūguši būvvaldi uzsākt procesu no jauna *(lietas 71.lapa)*. Tas, vai minētais tiek risināts ar administratīvā akta izdošanas vai izpildes procesu, nav šīs lietas izskatīšanas jautājums, jo tiesai, lemjot par administratīvā akta atcelšanu, ir jāpārbauda tas pamatojums un tiesiskie apstākļi, kas bija akta izdošanas brīdī.

Izvērtējot pierādījumus un procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un nav atceļams, bet pieteicēju pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2018.gada 24.oktobra lēmuma Nr.DA-18-1470-ap atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību

Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese E.Apīne